

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Adriano papa et confessore. Cap[itulum]. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mese septembri occurribus. Fo. ccxii.

ē marie aliquā to tempore fidèles latuit. Conigit autē ut refert iohannes belerū: Quidam sanctus vir cotēplationi sedule vacās: singulis annis. vi. idus septembri iocundissimos angelorum cantus audiret. Qui dominum instanter orauit: vt sibi renelaret: cur ea die tm̄: et non alia hęc audiret. Denumq̄ respōsum accepit: Qvirgo maria. vi. idus septembri nata fuit: de cūlū natūrātē celestis curia solemnitatem facit: mandans vt hęc filiō ecclēsie manifestaret: ut concordes fierent in tali festo celesti curie. Qui cum hęc summo pontifici et alijs intimis ser: et illi scripturis et antiquitatū testimonijs veritatem virginis extunc ipa die celebrādam uniuersaliter statuerūt: videlicet. vi. idus septembri.

De sancto Adriano et sociis martyribus.

Lap. liij.

Adrianus

martyr. cti. xxviii. altis apud nī comediam passus est sub ipse ratore maximilano. Qui cum in p̄fata clūtate degereret. Ius sit omnes xp̄ianos comprehēdi: inter quos. xxviii. sunt detenti: et ante ipsum adduci. Quos imperator: nervis crudis iussit cedi: et la p̄dibus ora eorum contundit: et annotato viii: cuiusq; nomine ferro vinctos in carcere reclusi fecit. Quorum cōstantiam et fidem videntis adrianus prior officij militaris: conuersus ad xp̄m cum eorum nomina scriberentur fecit et se cum iōpis annotari: dicendo se christianum esse. Quod audiens imperator ipsum sacrificare nolentem: cum ceteris similiiter ferro vinctum in carcereponi mandauit. Natalia ho vxor eius que christiana erat: audiens verum carcera tum et causam ignorans: plurimum quidem doles fle re cepit: sed cum dīdicisset: Q propter xp̄i fidē hoc patere: gaufa ad carcere eucurrit: et vincula viri sui et aliorum osculari cepit: et virum suum multis sermonibus exhortari admonens et terrena sperneret: et omnes attinentes contem neret: et ad celestia semper intenderet. Adria nus ho eidem promisit: ut secura iret: quia ea sc̄cerfaret: et finem suum per martyrium vide ret. Illa quoq; virum suum altis sanctis recō mendans: ut cum hortaretur: ad domum suam rediret. Postmodum audiens adrianus dī sue passionis adesse: das munera custodibus: et sanctos qui cū eo erant prebēs fideiūssores: abiit domum vocare natūlam: ut ei promiserat: ut eorum passionibus p̄sens esset. Illa ho audiens per nūcium q; vir suus veniret non credebat: donec famulus domus dominū ei adesse nūcivit. At ipsa putans q; martyrium refugisse: et circa solutus esset: amarissime st̄re cepit;

et ostium domus cōtra eum clausit dīris sermōnib; exprobās et: Q tpm dominū abnegasset. Quod audiens adrianus admirabatur: et gaudebat: et ex hoc ad martyriū ardenter effecrus est. Et cum instaret precibus: ut ei tanuam appetire: et narrans ei qualiter sanctos martyres p̄ se obfides dederat: et qualiter ad eam reuisen dam venerat. Natalia eundem cum gaudio suscepit: et se in osculantes ad carcere muli abierunt: ubi natalia per. viij. dies sanctorum vleera exergebat. Statuta autē dīc: maximus nos eos sibi p̄sentari fecit: qui resoluti pēns: quia ambulare non poterāt: velut animalia portabantur. Adrianus ho retro vinctis mansibus sequebatur: et natalia cum eo deambulans tpm hortabatur. Et cum sacrificare noller: iussit imperator: a quattuor validissimis viris ipm gravissime et diutius cedit: ita ut eius viscera effundentur. Deinde ipm una cum alijs in carcere trudit. Ad quem accedens natalia tpm facētem et pene euiscerari dulciter rofouebat: cui exē ple et alie matrone christiane ceteris sanctis intra carcere ministrabant. Et cum hoc imperator comperisset et mulieres carcere ingredi prohibuisset: omnes se toronderunt: et mutato habitu vīlibus vestibus induit: sanctos visita re non defisterunt. Quod audiens maximianus precepit: ut omnes martyres fractis cruribus interirent. Timentis ho natalia ne vir suis aliorum supplicijs expaueret: rogauit ministros: ut ab eo inciperet: abscessis ergo ab eo pedibus curribusq; contractis: cum adhuc superruueret rogatu natalie manum ei p̄ficerent: ut alijs qui plura passi fuerant compar esset. Quo facto ipm deo reddidit. Eteri ho pedes vitro protendentes: sic crurifragio ad dominū migraverunt: rex autem corpora eorum cremari mandauit: sed natalia manum adriani in finu absco dit: verum subito imbre vehementissimo erum pente: igne et extincto corpora martyrum illesa seruata sunt: que a xp̄ianis rapta constantinos polim sunt delata: ibsq; digno honore tumulata: qui passi sunt. vi. idus septembri circa annum domini. ccxx. Qualiter autem natalia inde processit: supra in eius historiā actum est hālen. decembri.

De sancto Adriano papa et confessore.

Lap. liij.

Adrianus

papa huius nominis primus na tione romanus ex patre Theodooro de regione vialata Stephanuero tertio pontifici romano in episcopatu successit: et sedis annos. xxiiij. menses decem: dies. xviii. hic sanctissi

Liber

Octauis

mus pontifex restauravit monasterium sancti anastasij ad aquas salinas post incendium. Edificauitq; turrem et muros urbis romae propter hostes longobardorum quotidie irruentes. Hic portas eras maiores dedit sancto petro apostolo. Ipsos quoq; muros urbis: qui in plerisq; locis usq; ad fundamenta dirupti fuerant renoverant. Multas etiam ecclesias tam intra urbem q; extra suis sumptibus restaurauit. Hic etiam in monasterio sancti Stephani: qd circa ecclesiam sancti Petri situm est: congregatio nem monachorum instituit: ut in ecclesia sancti Petri cum tribus monasterijs: quos Gregorius tertius instituerat: laudes sedulas persolue rent. Hoc enim in reparatione ecclesiarum et diuinis cultu celebrando ad modum sollicitus. Huius precibus karolus magnus rex francorum Pipini filius veniens ad italiam cum exercitu: ut ab infestatione longobardorum ecclesiam defensaret: obsedit longobardos in papia: vbi cepit desiderium regem et uxorem eius: quos caprius duxit in franciam: et veniens romanum reddidit omnia pape: qui pater suus Pipinus beato Petro concesserat: adluncto quoq; ei du catu spolerano: et beneuentano. Ob hoc ipse barricis rome effectus est. Huius tempore celebrata est septima synodus trecentorum episcoporum apud constatiniopolim. Alii vero synodus ipse Adrianus papa presente rege karolo rome celebrauit: in qua fuerunt centuquinquagintaquatuor episcopi religiosi: in qua adrianus papa et synodus dedit karolo ius eligendi romanum pontificem: et sedem apostolicam ordinandi. Item archiepiscopos ab ipso inuestituras accipere per prouincias singulare. Anathematizauitq; omnes huic decreto rebelleres: et bona eorum publicari iussit. Tuncq; cessauit regnum longobardorum karolo in italia dominante. Adrianus vero papa post multa laudabilia opera quietus in pace. Sepultusq; est in ecclesia sancti Petri in vaticano: et cessauit episcopatus dies tres.

De sancto Eboriniano epo.

Cap. lxxxii.

Eborinianus episcopus fratre gesu. a papae gregorio primo factus fuit tempore papa grossi regis: qui vir sanctissime vite fuit: et miraculis claruit. Die quodam dum apud ecclesiam sancti Germani oraret: et propter musti fortitudinem splenam a varre relectam sensisse: ne silentium frangeret: consicuit: totaque nocte in oratione perseverans vistum adeo compescuit: ut nec de ipso: vel unica nutta manaret.

Cum quidam fur mulam eius

abstulisset toracem nocte itinerando vagans esset mane do: so: animalis vincitus ad sanctum adductus furum restituist: et penitentiam egit. Adalpertum quendam suspendit: damnam se inuocauit triduo illesum conseruauit: qui post liberatus deo devote seruuit. Ursulum quendam qui elius a sinu deuorauerat: dum romana pergeret: divina virtute coegerit: ut sarcinam usq; romam anima malis loco deferret. Huicq; comes tridetur missarium sancti furto auferri fecerat ad equas operandas: et infra dies modicos. xliii. equos morbo elephatino amissit. Unde et de iudicio cognoscet: equos duos cui administrator: ecce solidos sancto restituit. Quadam. vi. feria dum pisces carceri perdicit: per aquilam pisces sibi diuinitus ministrados. Et ecce aquila rastro a mari pisces detulit: qui toro die ad esum familię satifecit. Sequenti quoq; sexta feria ministrum suum naante iussit: ut in christi nomine pisces caperet: qui mersus pisces magni manus cepit: et ad littus usq; perduxit. Apud oratorium sancti stephani ubi aliqui orans lucem de celo susamviserant: voces audierat angelorum: cella sibi costruit: vbi fonte ex humo baculo percussa perdicit. Deuotus virginis gloriose die nativitatis eius in pace quiescit: videlicet. vii. idus septembres. Et in eiusdem die genitricis ecclesia sepulta est: miraculis clarus. Nam sanguis qui die. xl. ante obitum eius de ipsis naribus distillauit: terre suffosus post annos. xi. recessit adeo inuenitus est: acsi ea die fuisset effusus. Corpus vero eius tunc temporis translatum est fasinga: et vacuum dicto sanguine in ecclesia sua sepulturum est in marmoreo mausoleo.

De sanctis dorotheo et gorgonio martyribus.

Cap. lv.

Dorthe

us et Gorgonius martyres

passi sunt apud nicomediam civitatem sub diocletiano imperatore. Qui cum essent primi in palatio eiusdem militie renunciantes: christianos se liberauere confitebantur: quod Lesar audiens moleste tulit: anxiabaturque perdere tales viros: quos intra palatium suum multos mores et generis nobilitas decorabant. Cum ergo nec mintis: nec blandimentis mones renunti in equuleo distenduntur: et flagris et ungulis toto corpore lanfantur: et deinde acero et sale nuditatis pene eorum visceribus perfundunt. Et cum hec alacrius toleraret in craticula assent: vbi quasi in lecto florū facere videbant. Ad ultimum laquo suspendi iubetur: et corpora eorum canibus exponunt: sed tamen intacta a fidelibus collecta honorifice recorduntur. Passi sunt autem. vi.